



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 12. Alani vulgo Cardinalis Angliæ dicti obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

affirmasse dicitur, quod duntaxat ab Hispaniæ Rege pecunias extorquere intenderit, imò reipsa etiam ab eo quasdam gemmas receperit, quas tamen Reginæ dono dedisset: cum vero hanc conpirationem nullo inditio manifestarit, ideo unacum suis complicibus extremo supplicio sublatus refertur: ceterum omnes hæ accusationes sive veræ, sive falsæ fuerint, id pro comperto habetur, quod Scotiæ Rex harum obtentu fretus edictorum suorum nuper sancitorum severitatem contra Catholicos exequi non cessarit, omnesque illorum actiones sedulo explorari curaverit.

§. XII.

Alani vulgo Cardinalis Angliæ dicti obitus.

Cum interea Ecclesia Catholica in Angliæ Regno tanta sævitia vexaretur, Guilielmus Alanus validissimus veræ fidei Pugil Romæ extremum clausit diem. Erat is Lancestræ ex nobilissima familia ortus, qui in Oxoniensi Universitate opera literis navata primo in Metropolitana Eboracensi Ecclesia Canonicus, & postea in Duacensi Academia non ita pridem a Philippo II. Hispaniæ Rege liberaliter erecta, Theologiæ Doctor renunciabatur, ubi sacras

Ciacon. t. 4.
pag. 172.
Dupin.
Sæc. XVI.
par. 4.
pag. 547.
Attichy hist.
Card. t. 2.
pag. 557.

Lite

Sæcul. XVI. literas publice tradebat: porro dein
A.C 1594. in Angliam reversus, dum Elisabetha
 usurpato Angliæ solio Clericis præce-
 perat, ut eam velut Anglicanæ Ec-
 clesiæ Caput venerarentur. (*) Alanus
 tantæ impietati generoso animo sese op-
 posuit, edictorum tamen severitatem
 veritus, ultroneo exilio se mulctavit,
 relictaque patria alibi, ut inquebat
 ipse, potius in omnium rerum penuria,
 quam in patria sua rebus abundans cum
 Religionis suæ, ac conscientiæ dispen-
 dio degere voluit; unde Hispaniæ Re-
 gis patrocínio tutus Lovanium secessit,
 ubi unice curas suas eo intendit, ut
 populares suos in vera Religione firma-
 ret, ac hæreticorum fraudes eluderet:
 insuper aliorum liberalitatem stimula-
 bat, ut quoddam erigerent Seminarium,
 in quo juvenes natione Angli in pieta-
 tis exercitiis, & doctrinæ Orthodoxæ
 studio educarentur: progressu etiam
 temporis idem hoc Collegium Alum-
 norum frequentia celeberrimum pluri-
 mos magni nominis Viros produxit, qui
 nec carcerum metu, nec tormentorum
 sævitiâ unquam a veræ fidei constantia
 deflectentes effuso etiam cruore Reli-
 gionis Catholicæ veritates strenue pro-
 pugnabant.

Cete-

(*) Certe nullibi legitur, quod Christus
 caput mulieris in Ecclesiæ Caput designavit.

Sæcul.XVI.
A.C.1594.

Ceterum Alanus cum morbo corriperetur, ac ex Medicorum judicio ad recuperandam pristinam valetudinem nil nisi patrii aeris salubritas conducere videretur, hinc in Angliam rediit, ibidemque nullum non movit lapidem, ut Catholicos in tuenda fide orthodoxa corroboraret, illosque animaret, quatenus potius omnia mala oppeterent, quam ab ea deficerent, quam in rem quosdam ibidem libros dogmaticos contra Protestantes elucubravit, inter quos præcipue commendantur tres tractatus de Sacerdotio, indulgentiis, & de veritate infallibili fidei Catholicæ, præter tractatum de Purgatorio: porro his operibus tantopere irritabantur hæretici, ut eorum invidia rursus ex Anglia aufugere compelleretur, tum in Belgium secedens, ubi in Mechliniensi Monasterio Theologiam professus, postea a Philippo II. Abbatiam in Calabria præter pensionem annuam ex Panormitani Archiepiscopatus proventibus percipiendam obtinuit: cum vero rursus e Belgio excedere cogeretur, annuente Galliarum Rege Rhemos venit, ubi a Guisianæ Familiæ Principibus liberaliter exceptus, eorum ope aliud Seminarium erexit, ad quod plusquam ducenti adolescentes Angli ex Duacensi Collegio advenerant. Huic novo Seminario.

Hist. Eccles. Tom. LI.

Gg mina-

Sæcul. XVI.
A.C. 1594.

minario Alanus annos circiter quatuordecim præfuit, donec a Gregorio XIII. Romam accersitus Anglorum Seminarium ibidem ab hoc Papa erectum dirigere juberetur, unde altero jam itinere Romam proficiscebatur; prima enim vice unacum Joanne Van-Devilla jurisprudentiæ in Universitate Duacensi Professore eo advenerat, denique tertia vice Romam concessit, ut litem Jesuitas inter, & Alumnos Anglos ibidem exortam componeret, quod etiam feliciter præstitit.

*Sanderus
elog. Card.
dec. 4. elog. 5
Pitfeus ad
ann. 1594.
pag. 792. de
Illustr. Angl.
Script.*

Cum ergo Sixtus V. dignum meritis præmium conferre, & præclaranti Viri obsequia Ecclesiæ præstita compensare intentus esset, Anno Salutis nostræ millesimo quingentesimo octogesimo septimo Mense Augusto Alanum Romana Purpura decorabat, adjecto titulo sancti Martini in Montibus, quamvis semper ab illo tempore vulgo Angliæ Cardinalis appellaretur. Biennio post a Philippo II. ad Mechliniensem Archiepiscopatum nominatus, hujus Ecclesiæ Sedem præsentia sua illustrare præpediebatur, eo quod Romanam urbem, ubi ejus opera in Patrum conventibus oppido necessaria erat, deserere a summo Pontifice non permitteretur. Scripsit is Anglico idiomate plurimos tractatus, præter latinum de Ecclesiæ

clesiæ Sacramentis tractatum, qui a rationum soliditate, stylique elegantia plurimi habitus Antverpiæ Anno post Christum natum millesimo quingentesimo septuagesimo sexto typis prodiit: insuper in sacris Bibliis juxta vulgatam expurgatis, ac jussu Sixti V. editis, necnon a Clemente VIII. recognitis unacum Cardinale Columna, & docto Bellarmino suam jungebat operam, simulque omnia sancti Augustini opera emendatius edere parabat: verum mortis invidia calamum excutiente ab utilis hujus operis executione præpediebatur; obiit enim die decima sexta Octobris hoc anno, ætatis vero suæ sexagesimo tertio. Corpus ejus Romæ in Anglicanæ Nationis Templo sepultum quiescit, ubi hodie dum sepulcralis ejus inscriptio legitur.

Sæcul. XVI.
A.C. 1594.

§. XIII.

Cardinalis de Quiroga mortuus.

Hoc item anno Madriti alius quidam Cardinalis naturæ debitum solvit. Erat is Caspar de Quiroga ex illustri Hispaniæ familia in veteri Castella Abulenti Diæcesis ex Alvaresio Quiroga, & Helena Vela natus die duodecima Januarii anno Christi millesimo quingentesimo quarto: dein vero Vallisole-tani sanctæ Crucis Collegii, a Petro Gonzales

Ciac. p. 68.
Vici. ibid.

Gg 2

zales